

U milěj

Tomáš Kočko

Netrap ňa, děvuchu, pust' ňa k sobě domú,
otevři okénko, šak dobře víš komu...
Boty sem prošúpál od teho chození
otevři, neb řeknu, že s tebú nic není!

Netrap ňa, děvuchu, pust' ňa do postýlky,
přísahám, že nemám jinačejší milky.
Jen ťa tak pohladím, zlehýnka, a pújdu,
jen ťa tak pohladím a potom...
...políbím!

Netvař sa, děvuchu, políbit ťa mosím,
na očách, na mysli, na srdci ťa nosím.
Najradši bych lúbal rovnou na srdéčko,
netrap ňa, nebraň sa, moja galánečko.

Co sú to líčka, jak je máš pěknúčké,
jaké to jablíčka, jak je máš hebúčké,
jaká to noženka, jako šalvěj tenká,
a včil jen uhlídám, jsi-li pak panenka.

Byla jsi panenka, ale teď už nejsi,
vykvetla rúža, nespi, milá, nespi.
Pohlédni, děvuchu, na mé údy lačné,
otevři svá očka, teď to teprá začne!